

Venstre. Ja, i denne sene Time skal jeg ikke repetere alt, hvad der er foregaaet, men vi har vel ikke en saa kort Hukommelse, at vi ikke kan huske, at efter at det første Aar — det første Aar gik Venstre med til det samme som de andre Partier —, men efter at det første Aar var udløbet, stod Venstre anderledes end de andre Partier, Venstre har de Gange, der har været Tale om det, ønsket Valg, men Venstre har ikke gennemvunget Valg. Om Venstre som Mindretal kunde have gennemvunget Valg, ved jeg ikke, det maatte Tiden først have vist, vi havde i alt Fald i begge Ting Flerstal imod os, som ikke ønskede Valg, men det, som bragte Venstre til den Gang at vise saamegen Resignation at sige: Stemmer ikke, det var, at vi betvivlede Rigtigheden af at gennemtvinge vort Ønske overfor Fler-tallet i begge Ting; men at vi ønskede Valg, udtalte vi den Gang og siden gentagne Gange klart og tydeligt nok. Til sidst kom imidlertid Sandheden frem, og blandt de Resultater, som denne Finanslovsfor-slagsbehandling maaske vil bringe, er ogsaa det, at der neppe er noget Menneske ude i Landet, som ikke er nogenlunde klar over, hvordan det vil gaa ved Valget, det er altid et Resultat, om end et negativt, men Klarhed selv om noget saadant er bedre end at vugge sig i Illusioner, jeg hører ikke til de meget illusionsrige, men efter at have hørt Forhandlingen her, er vi fuldkommen klare over, at de to Partier vil slaa sig sammen og søge at agere, som om de havde lutter Enmandskredse, og søge at tage saa mange Mandater som muligt, særlig fra Venstre.

Saa spurgte den højtærede Indenrigsminister, hvorfor der ikke var samme Fare ved Mænd som — ja, man maa vel ikke nævne dem, skønt den højtærede Minister nævnede dem jo, altsaa — Jensen-Kleis, Pinstrup o. s. v., som ved de andre Folk, der indtager dominerende Stillinger indenfor deres Rækker. Jeg synes, at det er naivt spurgt, thi det er klart, at de store Forretningsmænd, der skal afgøre Tingene paa hele deres Fags Vegne, frembyder en ganske anden Fare, end naar Enkeltmand i et Fag, hvor han kun er een blandt Tusinde eller een blandt ti Tusinde, deltager i saadanne Afgørelser. Han kan saa vist ikke under nogen Omstændighed komme til at spille nogen dominerende Rolle i sit Fag. Jeg har sagt, jeg ved ikke hvor mange Gange, at jeg har ikke angrebet Mændene, jeg har gjort opmærksom paa noget alment men-

neskeligt, som gælder disse Mænd, og som gælder dem i særlig Grad, fordi de indtager en dominerende Stilling i deres Fag. Men jeg har udtrykkelig udtalt, at jeg ikke tvivlede paa deres Hensigters fuldkomne Renhed og deres gode Bestræbelse for at ville være saa upartiske som muligt og endnu mindre paa deres Dygtighed og Redelighed i Almindelighed.

Med Hensyn til Byg- og Malt-nævnet kan jeg forsikre den højtærede Minister om, at jeg kender meget godt den omtalte Bekendtgørelse, den staar i Bind 7 af Hvidbogen, men jeg søgte blot ved at oplæse at gøre klart for Ministeren, at det drejer sig ikke alene om det Byg, der er fordelt mellem Bryggerierne og fra Bryggerierne, men ogsaa om Byg, som er beslaglagt hos Landmændene. Det drejer sig om Maltgøreriernes og Maltfabrikker-nes Interesser og ogsaa om Købmandsinteresser; derfor finder jeg vedblivende Nævnet ensidigt sammensat.

Det var en Selvfølgelighed, mener den højtærede Minister, at han kunde oprette Ernæringsraadet paa den Maade, han har gjort. Jeg kan dog ikke tro, at den højtærede Minister virkelig kan betragte det som en Selvfølge. I alt Fald er det stridende mod, hvad der er Præcis her, hvor Ministeren ved Ansættelse af en ny Kontorchef eller en ny Fuldmægtig kommer til Finansudvalget og faar Tilladelse til at tage det paa forventet Tillægsbevilling. Og gentagne Gange er den højtærede Minister ogsaa, hvor han disponerede i Henhold til Loven af 2. August 1914 og andre bestaaende Love, kommet til Finansudvalget, for at vi i alt Fald skulde kunne følge med, og for at vi ogsaa kunde tage Stilling til saadanne mere indgribende Foranstaltninger. Det er mig da ganske ufatteligt, at det, naar man opretter en Institution af langt større Betydning, end hvis man oprettede et almindeligt Departement under et Ministerium, saa skulde være saa ganske overflødig at komme til Finansudvalget derom. Og var det sket, vilde man i alt Fald have undgaaet den Ubehagelighed, at denne Institution var kommet, uden at vi her i Rigsdagen anede noget derom.

Den højtærede Minister vendte saa tilbage til Kornspørgsmaalet. Ja, vi har jo nu udtalt vore Anskuelse for hinanden om denne Sag, og jeg tror ikke, vi kommer videre ved at blive ved at tale derom. Den højtærede Minister sagde, at Venstre havde forlangt en Overpris. Nej, det har Venstre ikke. Det forlangte den virkelige